

Interview met Ery de Buck – Een leven lang Nationale Tentoonstelling

Voor Ery de Buck is de Nationale Tentoonstelling veel meer dan een evenement. Het is een rode draad door zijn leven, verweven met herinneringen, familie en een diepe passie voor het trekpaard.

“Mijn eerste herinneringen gaan terug naar de jaren '50,” begint Ery. *“Ik ging toen met mijn moeder mee naar voor mijn de eerste Nationale Tentoonstelling. We bleven overnachten in een hotel — dat was echt bijzonder in die tijd.”* Als kind ging hij niet ieder jaar mee, maar de indruk die het evenement maakte bleef.

Ery groeide op op een boerderij, gelegen op drie kilometer afstand van drie dorpen. *“Er was toen weinig vertier,”* vertelt hij. *“Juist daarom werd er enorm uitgekeken naar de keuringen, en zeker naar de Nationale Tentoonstelling. Dat was echt een gebeurtenis.”*

Een van zijn meest levendige herinneringen stamt uit 1962. *“Dat was de kampioenhengst René van Tonenhof van de familie Serrarens. Die naam vergeet ik nooit meer.”* De beleving rondom de tentoonstelling maakte diepe indruk, zeker toen begin jaren zestig het mogelijk was om in het stro te slapen in de Brabanthallen, dicht bij de paarden. *“Dat was prachtig. Vooral de zaterdag, wanneer de kampioenschappen plaatsvonden op de sintelbaan voor de tribune. Daar zaten vaak ook leden van de koninklijke familie.”*

De passie voor paarden zat duidelijk in de familie. In 1965 nam zijn broer een bronzen beeldje in ontvangst voor de hengst Dinant d'Orange. *“Zelf was ik daar niet bij, maar het zegt wel iets over hoe we ermee bezig waren.”*

Na een periode waarin de hengstenhouderij minder centraal stond, kwam daar in 1971 verandering in met de aankoop van de hengst **Gamin van Schoonebeek**. *“Die werd Kampioen van het Zuiden en later Nationaal Reserve Kampioen, achter Nico van de Nieuwendijk van de familie Kruders.”* Gamin bleek een sterke fokhengst en won maar liefst zes keer de rubriek ‘Hengsten met afstammelingen’. Namelijk in 1978, 1980, 1982, 1984, 1986 en 1988. Na twee seizoenen verhuisde hij naar Hengstenhouderij Wouters en Pelkmans in Gilze.

De hengstenhouderij, met als stalnaam **van de Linge**, werd later verder uitgebouwd door Ery's broer, die zich ook op andere rassen richtte. Zelf koos Ery aanvankelijk voor de boerderij en de handel, maar de aantrekkingskracht van het keuringsgebeuren bleef.

“Op een gegeven moment begon het weer te kriebelen,” vertelt hij. *“Ik kocht zes jaarling merries, waaronder Natasja. Met haar heb ik ontzettend veel plezier gehad.”* Natasja behaalde mooie resultaten: twee keer een eerste plaats in haar rubriek op de Nationale, in 1988 en 1992. In dat laatste jaar kreeg ze bovendien het beeldje van de Luxemburgse fokkers toegekend.

Vanaf 1994 kreeg Ery een nieuwe rol binnen de wereld die hem zo dierbaar is: hij werd jurylid op de Nationale Tentoonstelling. *“Dat heb ik altijd met veel plezier gedaan,”* zegt hij. *“Het is een eer om daar onderdeel van te mogen zijn.”*

Daarnaast was Ery gedurende lange tijd actief als jurylid bij de hengstenkeuringen, waar hij zijn kennis en ervaring volop kon inzetten. Zijn betrokkenheid groeide verder toen hij later zelfs voorzitter werd van de jurycommissie — een rol waarin hij een belangrijke bijdrage

leverde aan de kwaliteit en ontwikkeling van de keuringen. In 2023 is Ery benoemd tot Erelid van onze vereniging.

Ook vandaag de dag blijft zijn enthousiasme onverminderd groot. *“Ik kijk nog steeds met veel plezier uit naar de Nationale Tentoonstelling,”* besluit hij. *“Ook zonder juryrol blijft het het absolute hoogtepunt van mijn grootste hobby.”*

Ery de Buck: een naam die onlosmakelijk verbonden is met passie, traditie en het Nederlandse Trekpaard.

Gamin van Schoonebeek Nationaal Kampioen 1976 en zes keer Kampioen hengst-
met afstammelingen